

Hugsið eisini um leiðslu og fyriskipan!

TEIR flestu sáttmálarnir á privata arbeiðsmarknaðinum eru gjørdir og nakrir sáttmálarnir hjá tí almenna eru gjørdir. Nakrir vanta tó í.

FLESTU feløgini hava verið varin í sínum lönarkrøvum, og verkfallinum og verkbaninum, sum var nakrar dagar, kundu vit óivað havt sloppið undan við einum sindri av vilja.

MEN nakað kom so upp á lönina hjá teimum tímalöntu arbeiðarunum og somuleiðis hjá handverkarunum. Nakað minni hjá teimum almennu starvsfólkunum. Landsstýrið vildi einki lata, tí einki er at lata av. Hægri lön fór at merkja fleiri uppsagnir vóru boðini hjá landsstýrinum.

TEY flestu mugu ásanna, at skatta- og avgjaldstrýstið kann ikki hækkað. Tað má heldur ganga hinvegin. Og so leingi sum inntøkugrundar-

lagið hjá landskassanum stendur í stað ella minkar, verður tómligt í almenna trognum.

HINVEGIN hava vit áður víst á, at nøkur oyru — ella krónur — meira ella minni gera ikki tann stóra munin. Tað verður alt ov ofta hugt at hesum tali, meðan virkisleiðarar, stjórar — privatir sum almennir — hyggja ov lítið eftir, hvussu arbeiðslagið er.

FYRI nøkrum árum síðani vísti ein av bankaleiðslunum á, at fólkíð var gott, men at virkisleiðslurnar vóru ikki nóg góðar. Vit máttu leggja størri dent á leiðaraútbúgvingar.

HESIN spurningurin er ongantíð umrøddur serliga gjølla, men Handilsskúlin hevur í fleiri ár havt fleiri tilboð á hesum øki, men hvussu nógvir arbeiðsleiðarar, stjórar ella aðrir arbeiðsgevarar innan tað privata eins og tað almenna hava nýtt henda møguleikan?

VIT ivast ikki í, at bæði almennir stovnar og privatar

fyrirkur kundu víst nógv betri úrslit, um arbeiði — ikki bara sjálv framleiðslan, men eisini starvsfólkaspurningar — varð betri skipað.

TÁ okkurt flakavirki kann rationalisera framleiðsluna eini 15 prosent eftir einum ári, sigur tað seg sjálv, at nógv kann gerast á hesum øki.

FLEIRI av trætunum, vit hava havt á almennum stovnum og skúlum seinastu árin hava eisini sín uppruna í alt ov vánaligari leiðslu.

LATIÐ okkum tí ikki bara hyggja at hasum krónunum, men eisini leiðsluspurningum, rationaliseringum o.s.fr., sum óivað kunnu skerja út-reiðslur og fáa arbeiði at ganga betur.

sosigaley

Dimmalætting

DAGBLAÐIÐ

KLASSA

14. SEPTEMBER

FRIÐ FÖROYAR

NORÐLÝS

Ein gongd leið í Dimmu

Í oddagreinini í Dimmalætting verður skrivað um hvørja leið føroyingar kunnu royna, fyri at fáa størri fiskaúdráttir.

Í byrjanini verður greitt frá, hví so illa hevur hildnast. M.a. stendur í oddagreinini:

Der er uden tvivl adskillige årsager til, at det ikke staar saa godt til for os i økonomisk henseende. Der er indtruffet skæbnesvangre forandringer i erhvervslivet, som har medført, at vi har faaet en politisk styrelse, som næppe har fornøden styrke til at rette paa problemerne, ej heller til at finde udveje til at sikre et rimeligt forhold til landets virksomheds funktioner.

En gradvis effektivisering af fiskeriudøvelsen har visselig været vellykket, men den har desværre samtidig udtyndet muligheden for at sikre fiskebestanden, saa man nu faktisk har været nødt til at satse paa fangst af tidligere sekundære fiskesorter i stedet for torsk, som tidligere var vor formeste eksportartikkel.

Viðari verður greitt frá at Japan var fyrsta landið, sum gjørdi royndir við alifiski.

Oddagreinaskrivarin greiðir eisini frá hending herfyri, tá Kent Kirk setti tvær spannar av aldam toski í Norðsjógvin:

Disse torsk er opdrættede af fiskere i Hvide Sande og Thyborøn, og formaålet er, at fiskene skal vokse sig store til senere fangst. Det er Danmarks Hav-

fiskeriforening, som staar bag projektet og har planer om at opdrætte 400.000 torsk i aar og 1 million næste aar.

Forsøg af denne art er uden tvivl noget bekostelige, men de er værd at rette opmærksomheden paa, ikke mindst hos os, for der er ikke tvivl om, at med denne ny maade at berige det færøske havområde med tosk, vil der være mulighed for at redde saavel torskebestanden som en bedret eksistens for vor egen fremtidige økonomi.

Ungdómurin als ongan kjans??

Dagblaðið skrivur um 627 fólkaskúlanæmingar, sum hvat skilst — als einki hava at taka sær til eftir

lokna skúlatíð:

Um hetta mundið á hvørjum ári gera millum 600 og 700 fólkaskúlanæmingar á ymsan hátt vart við seg í skemtligum klæðum, levint og gangi, skálagerðum og øðrum fyrir at fegnast um seinasta skúladag teirra í fólkaskúlanum.

Men ikki sørt av sorgbláðni hómast í froini, tí fyrir stóran part vita hesi mongu hundrad sær einki at gera eftir lokna skúlatíð. Arbeiði er lítið og einki at fáa, ymsu skúlarir í Føroyum hava ikki møguleika at jatta øllum umsóknunum, torført er at sleppa inn á skúla aðra staðni og til skips sleppur fáur.

Hví riggar tað ikki?

Tað er ikki sørt, at fólk eru bilsin í hesum døgum, nú nýggjur faldari er komin út, sum skal veita ferðafólki vitan og upplýsingar um ymsu støðini, ið verd eru at vitja í Føroyum.

Nú er so faldarin komin, og hann er gjørdur og prentaður í Íslandi. Felagið, sum stendur fyrir útgávu, hevur eisini fingið lýsingar og upplýsingar til vega, t.v.s. at føroyingar leita til Íslands í royndini at siga ferðafólkum, hvussu tað er at ferðast í Føroyum.

Tað hevur verið ført fram, at føroyingar als ikki eru til reiðar at taka móti ferðafólki, men um tað skulu

vera handilsfólk í grannalondum, sum skulu vekja áhuga fyrir Føroyum sum ferðamannalandi, er tað ikki so lægið, at onkrir skeivleikar taka seg upp.

Tá vit hava í huga, at ferðamannavinnan í árávis hevur kjakast um, hvør skal gjalda fyrir at seta wc upp í byggunum, og hvør skal skipa fyrir at skelti verða sett upp, um siga ferðafólkum, hvør tey eru stóð og hvør tey ikki skulu ganga, so er tað kanska ikki so lægið, at ferðamannavinnan hevur so trong kor í Føroyum.

